

Powstanie Wielkopolskie

<https://pw.ipn.gov.pl/pwi/form/r16665776749265,WISNIEWSKI-Leonard.html>
28.05.2024, 00:46

WIŚNIE WSKI Leonard

Osoba

WIŚNIEWSKI Leonard

Urodzony

1897

Zmarł

1985

Opis

powstaniec wielkopolski.

Ur. 24 października 1897 r. w Poznaniu, w rodzinie strażaka Stanisława i Marii z domu Czajka. Po 3 - letniej nauce rzemiosła, 29 października 1914 otrzymał świadectwo czeladnicze w zawodzie ślusarza - mechanika. W 1913 r. wstąpił w szeregi skałtów i przydzielony został do III drużyny im. Przemysława I. Do 30 września 1915 pracował w firmie „Schlosserei Stefan von Żuromski” a od 8 października t.r. do 15 września 1916 r. w „Ostdentsche Albatroswerke G.m.b.H. Schneidemühl”. Od 1916

należał do tajnej organizacji bojowej „Unia”, której dowódcą był Stanisław Nogaj.

21 września 1916 r. wcielony został do armii pruskiej i wysłany na front francuski, skąd zdezerterował. Schwytyany, skazany został przez sąd wojskowy na karę więzienia, w październiku 1917 r. zamienioną na służbę w karnej kompanii frontowej. W sierpniu 1918 zbiegł z frontu w wrócił do Poznania. Zgłosił się do dyspozycji POW zaboru pruskiego i przydzielony został do grupy bojowej Walentego Koniecznego. Później w Oddziale Wywiadowczo – Wykonawczym POW dowodzonym przez Jana Kąkolewskiego.

Już od 11 listopada t.r. brał udział w akcjach zdobywania broni i amunicji oraz w potyczkach z patrolami niemieckimi. Od 27 grudnia w oddziale powstańczym dowodzonym przez Kąkolewskiego, brał udział w potyczkach przy muzeum, rozbijaniu Niemców i zajmowaniu obiektów wojskowych takich jak: zbrojownia przy ul. Stawnej, koszary saperów na Gołęczynie, fort między Górczynem a Żabikowem. W nocy z 5 na 6 stycznia 1919 r. uczestniczył w zdobyciu lotniska Ławica k. Poznania. Po zdobyciu lotniska i sprzętu lotniczego, wcielony został do tworzonych tam oddziałów lotniczych, jako mechanik samolotowy, pod dowództwem ppor. pilota Wiktora Pniewskiego. Odtąd uczestniczył w tworzeniu rodzącego się lotnictwa polskiego. Brał udział w wojnie polsko – bolszewickiej; z grudziądzkim pułkiem lotniczym dotarł pod Bobrujsk na Białorusi.

Po zakończeniu wojny, pozostał w wojsku

(do 28 lutego 1927 r.) jako podoficer zawodowy w Oficerskiej Szkole Lotniczej w Grudziądzu. W marcu 1927 r. zdał w Poznaniu egzamin mistrzowski w zawodzie ślusarsko – mechanicznym. Od kwietnia t.r. zatrudniony jako

werkmistrz taboru samochodowego w Zakładzie
Oczyszczania Miasta Zarządu m. Poznania,
nieprzerwanie, aż do grudnia 1954 r.

(również w czasie okupacji niemieckiej). W 1955
r. przeszedł na rentę. Za udział w Powstaniu
Wielkopolskim mianowany w 1972 r. na stopień
podporucznika WP.

Zm. 26 lutego 1985 r. w Poznaniu i pochowany
został w grobie rodzinnym na cm. komunalnym na
Miłoszowie. Odznaczony był Krzyżem
Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i
Wielkopolskim Krzyżem Powstańcym. Od 1926 r.
żonaty z Martą Kopicką, miał syna Tadeusza (ur.
1931, mgr geomorfologii UAM w Poznaniu).

Bibliografia

E. Tomkowiak, Wiśniewski Leonard (1897-1985),
(w:) Powstańcy Wielkopolscy. Biogramy
uczestników Powstania Wielkopolskiego
1918-1919, red. B. Polak, T. I, Poznań 2005, s.
217.

Autor wpisu

Eligiusz Tomkowiak